

צ'חלה אברהם וילדיה
בבקשה, הזמינו לכאן תיריזים

בלתי-פוסק ובטנם הומה מרעב. זה זמן רב לא אכלו דבר מלבד לחם ותה. שיקחו פעם את התיריזים לא רק לבית הועד הפועל. שיביאו אותם למערכת קרית אונו, לצריף 754. זה מקום שאלוהים שכח אותו, התיספה אחותה של צ'חלה במרירות. הרעש בחצרות המעברה נפסק. הילדים חפזו סיקו את משחקיהם, נכנסו לצריפיהם לאכול ארוחת צהריים. רק בחצר צריף 754 לא נפסק הרעש. ששת הילדים לא נכנסו לביתם. בשבילם לא היתה ארוחת צהריים.

דרכי אדם

ובואתו של משיח

בתקופה בה היה מקובל לחשוב כי המשיח יבוא רכוב על חמור לבן, לא נשקפה כל סכנה למשיחים עצמם. אולם מאז תפסה המכניזם את מקום החמור, הפכה המשיחיות מקצוע מסוכן.

לציון נמני, המוכר יותר בתור המשיח מבנגאזי, לא היתה סימפטיה מיוחדת למכרז ניות. לא היה לו כסף כדי לנסוע באוטובוס. בבוקר רגיל של יום שישי אחד קם ה' משיח, טירק כחול, את רעמת שערו באזני בעות דיו, יצא את ביתו כדי לבקר את אמו הזקנה. בדרכו הספיק לרוקן לתוכו בקבוק קוניאק חריף, קנה בקבוק כמתנה לאחותו.

אך אותו בוקר קודר לא נתה עליו רוח הנבואה. הערה קטנה של אמו הרחיבה את דמו, תוא התרגו, צעק בקולו: "די, נמאס לי הכל, זה תיום האחרון בחיי". הוא לקח את הבקבוק, טרק את הדלת ברויטקה חזקה. יום ה' הדין. בבית אחותו הרגיש המשיח יותר טוב. הוא אהב לשחק עם הילדים, דיקלם עליהם פרקי תהילים שלמים.

לפתע תקפה אותו שוב מרה שחורה, כעס בלתי-יעוצר אשתלט עליו. הוא לקח את בקבוק הקוניאק שהביא כשי לאחותו, ניסך אותו בכוח רב על השולחן, יצא את הבית, ברחוב, בין המוני האנשים, הסיף בדרשותיו. עיניו יקדו מחימה ומרוב משקף כאלו ציפה למשהו מיוחד, החזיר בלב שומעיו את ההכרה כי הגיע יום הדין.

עם רדת הערב אפסו כוחותיו. חשבת נכ' נסה וצוה, שהסיף לעקרונות התורה, לא רצה לחלל את השבת. במקום לנסוע לביתו ברחובות החל ללכת לבית-כנסת בצפון תל-אביב, בו נהג לישון באין לו ברירה אחרת.

משונע בכוחה תחילה. המשיח, שר יודע כמעט שלושת-רבעי התנ"ך עלי-כף, הורגל למחשבה שהאנשים חושבים אותו ל' משונע. למרות היותו בעל פיקחות בלתי-רגילה התנהג לעיתים בכוחה תחילה בצורה מוזרה. "אני מתנהג בכוחה כמו משוגע. אני רוצה שהאנשים יחשבו עלי כך", הסביר. קבוצת ילדים, שנטפלה אליו בדרכו לבית-כנסת, לא יכלה להעכיר את רוחו. לפתע, בעת שחצה את הכביש, שמע חריקת בלמים צורמת. לאחר מכן איבד את הכרתו.

כך שכב בלי הכרה כל הלילה. למחרת בבוקר מצאוהו שוכב על הכביש, בתוך שלולית דם גדולה. כאילו ידע בבוקרו של יום את המצעה לו, נגעו בוחס חשירת, ושיתוק תקף אותו במחצית גופו.

חינוך

אורי הגייג'י בבית-המשפט

על לוחות המודעות ובאולמות התיאטרון בכל רחבי הארץ, השתוללה השבוע מערכה חינוכית, בעלת אופי בלתי-חינוכי לחלוטין. זה מול זה ניצבו תיאטרון תילון והתיאטרון לילדים שליד מרכז המורים והנגנות, המתחרים ביניהם על קהל הצופים הצעירים. התיאטרון לילדים השלוש אל הירח. במודעות תם על גבי מלאך השלוש אל הירח. בהודעות הבטיחו המורים והנגנות להראות לילדים את "ההצגה הגדולה ביותר שנכתבה אי פעם: דוד וגליית".

מנהלי תילון, הבמאי מנחם גולן ועורך דבר לילדים אוריאל אופק, הציעו מצידם ללקוחותיהם טיסות חינם אלילת, מתנות מ' נעלי פיל ותשורות מבית-החרושת פאסי פאס לגומי לעיסה.

עקרונות הצדק. בישראל אין חוק ה' אוסר על כל אדם להציג הצגות לילדים, להגדיל טיסות, לחלק תשורות, לשלוח ל' דים לירח — אם רק המועצה לביקורת סרטים ומחזות תאשר את תוכן הצגתם. המועצה מאשרת כל טקסט המוגש לה, ובלבד שלא היו בו הצגות-מחשוף, רצח בדם קר, אלימות בלתי-מרוסנת או גרוי מיני מוגזם. שני התיאטרונים יכלו להמשיך להילחם על כספם של הורי ילדי ישראל ללא הפ' רעה. אולם תיאטרון הילדים החליט להעביר את המלחמה מלוח המודעות אל אולם בית המשפט. "אורי הגייג'י הוא רכוש של ה' תיאטרון לילדים", טענה הנגנת לאה גיחון מרגלית, בהצהרה-בשבועה שהגישה לשופט המחוזי אליעזר מלחי. "לפי מיטב הבנתי ואמונתנו הננו זכאים לסעד גם מטעם עק' רונות הצדק והישר", המשיכה, בבקשה ל' הוציא צ'ומניעה נגד ההצגה.

אנשי תילון פנו לעורך-הדין שמואל תמיר, יצאו בהאשמות נגדיות, בהצהרה בכתב ש' הגיש מנחם גולן לבית-המשפט: "התיאטרון לילדים חדל למעשה להתקיים מזה שנים. אולם מאחר שגוף זה נהנה משחרור מכיסים, לפיכך משאיל מרכז הנגנות את שמו לאמר גנים פרטיים, להעלאת הצגות שונות תמורת תשלום של עשרה אחוז מהכנסות ברוטו של הצגות אלה".

ההאשמות היו חמורות מאד: השתמע מהן כי מוסד ציבורי מרמה את האוצר. לחיזוקן סיפר גולן: "כשהצגתי את אורי הגייג'י והצגות אחרות בתיאטרון לילדים, הייתי עושה זאת עם הלהקה שלי. הייתי קונה פשוט את שם התיאטרון ומשלם ללאה גיחון, לחשבון על שמה הפרטי באחד הבנקים, המשיים אחוז מן ההכנסה נטו".

דרכי חיים

צריף 754

שאלו אברהם, 14, חזר מבית-המשפט. זה עתה הוציא השופט צ'ומניעה נגד אמו. בי' ביתו במערכת כבר אונו בכך חמשת אחיו, חסרי-לבוש ורעבים ללחם. שאלו ישב וכתב

ביניהם המנגונים המפלגתיים השונים, ה' מאורגנים שבשבע קופות-חולים מפלגתיות או מפלגתיות. חציה, את עיני הבריאות של 1,215,000 נפש. הלוחות בחבורה, קופת-החולים של ההסתדרות הכללית, מוציא לבדו 68 מיליון ל"י בשנה, ובכלל זה גרעון של 5 מיליון.

אולם התיאבון דבר עם האכילה. ישנם בארץ עוד למעלה מחצי מיליון נפש, שאין לרוץ המפלגתית כיום שליטה על בריאותם. מזה כמה שנים יושבים ראשי קופת-חולים על מדוכה זו, מטכסים עצה כיצד להתגבר על התקלה.

כאשר קמה הממשלה הנוכחית, בה שולי טים אנשי ההסתדרות, צץ הרעיון הנכון: תחת הסיסמה הפופולרית של ביטוח רפואי כללי במדינה, תחולק האוכלוסיה בין המפלגות. בקהיר-היסוד של הממשלה נקבע הדבר בפירוט: הביטוח הלאומי יבוצע באמצעות קופות-חולים עצמאיות.

רפואה בלתי-נמנעת. לפני חצי שנה הגיעה הממשלה סוף-סוף לשלב הביצוע. הודעה שהוקמה קיבלה את המינוי לא משרי-הבריאות המפ'מי, שהוא לכאורה אחראי ל' עיני בריאות, אלא משרי-העבודה המפ'מי, שאין לו שום שייכות לכן — זולת דאגתו לאינטרסים של ההסתדרות והמפלגה. בראש הועדה הוצב האיש הנכון: יצחק קנב (61), ילדי קרים, איש קופת-חולים הכללית בתל-אביב.

מן הרגע הראשון ידעה הועדה לאן פניה מועדות: לחלוקת כל האוכלוסיה בין קופות-החולים המפלגתיות. תוך חצי שנה עובדה בחוזרי-חרים תוכנית שוקיה הכללים כבר גובשו סופית. לפיה יהיה חייב כל אדם במדינה להשתתף אל אחת מקופות-החולים הקיימות (תציפת העולם הזה 1067) שמספר חבריה יגדל, בצורה זו, ל-1,650,000 נפש. הרווח של המנגונים המפלגתיים יהיה עצום. תקציב של כ-155 מיליון ל"י יעבור תחת ידיהם, אם בצורת מסי-חבר ישרים ואם בצורת מענקים ממשלתיים. אלפי עסקני-מפלגות נוספים ימצאו משרות ונחות ב' מנגונים המוגדלים, ואילו המחלה הכרונית של המדינה — שליטת המפלגות על חבריהן — תחמיר עוד יותר.

הסובלים העיקריים: הרטואה הפרטית, ש' תאבד את הפרקטיקה שלה, והרוקחים ה' פרטיים, שלקוחותיהם יקבלו את תרופותיהם בבתי-המרקחת של קופות-החולים.

תצלום רנטגן. המתכון כולו יהיה מלאכת-מחשבת של רוקחות מפלגתית. כאשר תתפרסם התוכנית, ערב הבחירות, תעשה רושם מפא"ר ומתקדם. מדינת ישראל, כך ייאמר, הגיעה לרמתן של המדינות המתקדמות ביותר בעולם, כמו בריטניה.

רק בעלי עיני רנטגן יבחינו כי אין זה ביטוח ממלכתי כלל, אלא חלוקת-שלל מפ' לגתית, בעזרת כלי-הכפייה הממלכתיים. ה' תוצאה הסופית תהיה הריסת הקופות ה' קטנות, וקביעת מונופול מוחלט של קופת-החולים הכללית, מוסד מפלגתי מובהק בעל זכויות ממלכתיות.

שאלו אברהם כותב לשר

"אנא, החזירו את אמי..."